

ACATISTUL MAICII DOMNULUI

ACATISTUL
MAICII DOMNULUI

Condacul

Î părătoare Doamnă, mulțămiri de biruință,
ca cei izbăviți din cele grele, aducem ție,
Născătoarei de Dumnezeu, noi, robii tăi.
Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită,
din tot felul de primejdii slobozește-ne,
ca să strigăm ție:
„Bucură-te, Mireasă nenuntită!”

Icosul 1

Î l îngerilor întâi-stătător din cer a fost trimis
să zică de-Dumnezeu-Născătoarei:
„Bucură-te!” *(de 3 ori)**
și, odată cu glasul lui cel netrupesc,
întrupat văzându-Te, Doamne,
s-a uimit și a-ncremenit,
strigând către dânsa unele ca acestea:

* Citețul răspunde de fiecare dată:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Bucură-te, prin care bucuria va răsări;
Bucură-te, prin care blestemul se va risipi.

Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea;
Bucură-te, a lacrimilor Evei răscumpărarea.

Bucură-te, înălțime cu anevoie de suit pentru
gândurile omenеști;
Bucură-te, adâncime cu anevoie de privit chiar și
ochilor îngerești.

Bucură-te, că ești Împăratului tron;
Bucură-te, că porți pe Cel a-toate-purtător.

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat;
Bucură-te, pântec ce pe Dumnezeu ai întrupat.

Bucură-te, prin care zidirea din nou se zidește;
Bucură-te, prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 2

Dine știind Curata a ei curăție,
a zis lui Gavriil cu îndrăznire:
„Glasul tău cel neobișnuit
sufletului meu de neprimi i se arată,
căci din zămislire fără sămânță
de naștere cum poți vorbi?”,
strigând: Aliluia!

Icosul 2

Cunoaștere de necunoscut
căutând a cunoaște,
glăsuit-a Fecioara către cel ce-i vestea:
„Din pântecel-mi nestricat
a se naște Fiu adevărat,
cum este cu putință, spune-mi!”;
către care acela a zis cu frică,
strigând însă așa:

Bucură-te, cunoscătoarea sfatului despre care a grăi
nu putem;

Bucură-te, încredințarea celor despre care se cuvine
să tăcem.

Bucură-te, al minunilor lui Hristos începutul;
Bucură-te, al așezămintelor Aceluia căpătâiul.

Bucură-te, scară cerească prin care Dumnezeu
S-a pogorât;

Bucură-te, punte care treci la cer pe cei de pe pământ.

Bucură-te, a îngerilor mult trâmbițată uimire;
Bucură-te, a demonilor mult tânguie rănire.

Bucură-te, că Lumina negrăit ai născut;
Bucură-te, că n-ai tâlcuit în ce chip s-a petrecut.

Bucură-te, ceea ce înțelepților covârșești cunoașterea;
Bucură-te, ceea ce credincioșilor strălucești cugetarea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 3

De puterea Celui Preaînalt,
spre zămislire, umbrită fiind atunci
ceea ce nu știa de nuntă,
pântecele ei cel roditor
ca un frumos ogor s-a arătat tuturor
celor ce voiesc să secere mântuire,
când cântă așa: Aliluia!

Icosul 3

Elisaveta primit-a
pe primitoarea de Dumnezeu
care către dânsa a alergat,
iar pruncul acesteia,
îndată cunoscând îmbrățișarea aceleia,
s-a bucurat
și cu săltări, ca prin niște cântări,
către Născătoarea de Dumnezeu a strigat:

Bucură-te, vița vlăstarului neofilit;
Bucură-te, țarina rodului neveștejit.

Bucură-te, că ai lucrat pe Grădinarul cel de-oa-
meni-iubitor;
Bucură-te, că ai sădit pe al vieții noastre Săditor.

Bucură-te, brazdă care scoți îmbelșugare de
milostiviri;
Bucură-te, masă care porți îndestulare de ispășiri.

Bucură-te, că livada desfătării înflorești;
Bucură-te, că liman sufletelor pregătești.

Bucură-te, a mijlocirii primite tămâie;
Bucură-te, a lumii întregi curățire.

Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bunăvoire;
Bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 4

Furtună, înlăuntru,
de gânduri având, de îndoială,
tulburatu-s-a Iosif cel chibzuit,
fără de nuntă socotindu-te
și furată de nuntă bănuindu-te,
o, Preanevinovată,
însă, aflând de a ta zămislire
că este de la Duhul cel Sfânt,
a zis: Aliluia!

Icosul 4

Glas îngeresc auzit-au păstori,
lăudând venirea lui Hristos în trup
și alergând să afle Păstor,
Îl văd pe Acesta ca pe un miel neprihănit
în pântecele Mariei pascănd,
pe care, lăudând-o, au zis:

Bucură-te, a Mielului și Păstorului născătoare;
Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare.

Bucură-te, a nevăzuților vrăjmași depărtare;
Bucură-te, a porților Raiului deschizătoare.

Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură
cu cele pământești;
Bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc
cu cele cerești.

Bucură-te, a ucenicilor gură neamuțită;
Bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită.

Bucură-te, a credinței statornică sprijinire;
Bucură-te, a harului luminoasă cunoaștere.

Bucură-te, prin care iadul s-a despuiat;
Bucură-te, prin care cu slavă ne-am îmbrăcat.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 5

Harul stelei celei cu dumnezeiască alergare
înțelegându-l magii,
urmat-au strălucirii ei
și, ca pe o făclie ținând-o,
cu ea căutau pe Atotțiitorul Împărat,
iar când au ajuns la Cel neajuns,
s-au bucurat, strigându-I: Aliluia!

Icosul 5

Sată-n mâinile Fecioarei
văzând pruncii haldeilor
pe Cel ce cu mâna plăsmuit-a pe oameni
și Stăpân înțelegându-L a fi,
deși luă chip de rob,
grăbitu-s-au
cu daruri Lui să-I slujească
și celei binecuvântate să-i strige:

Bucură-te, Maică a neapusei stele;
Bucură-te, zori ai tainicei zile.

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai aprins pe văzătorii Treimii.

Bucură-te, că pe tiranul cel de-oameni-urător din
stăpânire l-ai aruncat;
Bucură-te, că Stăpân de-oameni-iubitor pe Hristos
L-ai arătat.

Bucură-te, că din slujirea idolilor ne-ai slobozit;
Bucură-te, că de faptele cele întinate ne-ai curățit.

Bucură-te, că închinarea la foc o ai oprit;
Bucură-te, că flacăra patimilor ai înăbușit.

Bucură-te, a credincioșilor la cumințenie povățuitoare;
Bucură-te, a tuturor neamurilor desfătare.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 6

Sntorsu-s-au în Babilon,
propovăduitori de-Dumnezeu-purtători
făcându-se magii
săvârșindu-Ți prorocia,
și tuturor propovăduindu-Te ca Mesia,
lăsat-au pe Irod ca pe un nerod,
că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Salnic căzut-au ai Egiptului idoli
nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule,
că ai strălucit lumina adevărului
alungând întunericul minciunii,
iar cei izbăviți de aceia
au strigat Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, a oamenilor reîndreptare;

Bucură-te, a demonilor răsturnare.

Bucură-te, că a rătăcirii putere ai strivit;

Bucură-te, că a idolilor înșelare ai vădit.

Bucură-te, mare ce pe faraonul cel înțeleghător
ai înecat;

Bucură-te, piatră care pe cei de viață însetați
ai adăpat.

Bucură-te, al celor din întuneric stâlp de foc călău-
zitor;

Bucură-te, acoperământ al lumii decât norul mai
cuprinzător.

Bucură-te, că în locul manei ne hrănești;

Bucură-te, că desfătare sfântă ne mijlocești.

Bucură-te, pământ al făgăduinței;

Bucură-te, din care curge miere și lapte.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 7

Lui Simeon, celui ce avea să se mute
din acest veac amăgitor,
datu-i-Te-ai ca prunc,
dar i Te-ai descoperit și Dumnezeu desăvârșit;
pentru aceasta s-a preauimit
de a Ta negrăită înțelepciune,
strigând: Aliluia!

Icosul 7

Mi-a arătat zidirea cea nouă
arătându-Se Ziditorul pe pământ,
între cei făcuți de Dânsul,
din pântec fără sămânță odrăslind
și pe acesta păzindu-l nestricat, precum a fost,
ca, minunea văzând,
să o cântăm grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării.

Bucură-te, ceea ce chipul Învierii ai strălucit;
Bucură-te, că a îngerilor viață ne-ai descoperit.

Bucură-te, pom cu rod luminos, din care credincioșii
se hrănesc;

Bucură-te, copac preambros, sub care mulți
se adăpostesc.

Bucură-te, că ai purtat în pântece pe Călăuzitorul
celor rătăciți;

Bucură-te, că ai născut pe Răscumpărătorul celor
robiți.

Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecarea;
Bucură-te, a multor greșiți iertarea.

Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire;
Bucură-te, dragoste care birui orice dorire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 8

Naștere străină văzând,
să ne înstrăinăm de lume
mutându-ne mintea la cer,
că pentru aceasta Dumnezeu cel Preaînalt
pe pământ om smerit S-a arătat,
vrând să tragă la înălțime
pe cei ce-I cântă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Om întreg întru cele de jos
și de cele de sus nicidecum nu S-a depărtat
Cuvântul cel necuprins,
că dumnezeiască pogorâre,
iară nu din loc mutare săvârșitu-s-a,
și naștere din Fecioară
de-Dumnezeu-primitoare,
care aude acestea:

Bucură-te, a necuprinsului Dumnezeu cuprindere;
Bucură-te, a tainei celei cinstite pătrundere.

Bucură-te, îndoielnică auzire a necredincioșilor;
Bucură-te, neîndoielnică laudă a credincioșilor.

Bucură-te, car preasfânt al Celui de pe heruvimi;
Bucură-te, sălaș preabun al Celui de pe serafimi.

Bucură-te, că pe cele potrivnice întru aceeași
le-ai adunat;

Bucură-te, că fecioria și nașterea ai înjugat.

Bucură-te, prin care călcarea poruncii s-a dezlegat;
Bucură-te, prin care ușile Raiului s-au descuiat.

Bucură-te, a Împărăției lui Hristos cheia;
Bucură-te, a veșnicelor bunătăți nădejdea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 9

Preauimitu-s-a toată firea îngerească
de lucrarea cea mare a înomenirii Tale,
că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu,
L-a văzut om apropiat tuturor,
cu noi împreună viețuind
și de la toți așa auzind:
Aliluia!

Icosul 9

Pitorii cei mult grăitori
ca niște pești fără de glas
se văd înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu,
că nu se pricep a spune cum și fecioară rămâi,
și să naști ai putut,
noi însă, de taină minunându-ne,
cu credință strigăm:

Bucură-te, a Înțelepciunii lui Dumnezeu cămara;
Bucură-te, a proniciei Sale comoara.

Bucură-te, că pe filosofi neînțelepți i-ai dovedit;
Bucură-te, că pe poeți fără graiuri i-ai vădit.

Bucură-te, că s-au năucit iscușiții întrebători;
Bucură-te, că s-au veștejit cei de basme făcători.

Bucură-te, că ai desfăcut ițele atenienilor;
Bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor.

Bucură-te, că ne-ai smuls din adâncul neștiinței;
Bucură-te, că pe mulți ai luminat cu lumina cunoștinței.

Bucură-te, corabie celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, liman celor ce au peste viață să plutească.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 10

Să mântuiască lumea voind
Luminătorul a toate,
către aceasta de bunăvoie a venit
și, ca Dumnezeu, Păstor fiind,
pentru noi S-a arătat om ca noi,
că prin asemănare pe cel asemenea chemând,
ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul 10

Stiimu-te zid al fecioarelor,
de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară,
și al tuturor celor ce aleargă la tine,
că Făcătorul cerului și al pământului
te-a gătit, Preacurată,
spre a locui în pântelele tău,
și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, stâlp al fecioriei;
Bucură-te, poartă a mântuirii.

Bucură-te, începătura replăsmuirii duhovnicești;
Bucură-te, dăruitoarea bunătății dumnezeiești.

Bucură-te, că ai renăscut pe cei ce rușinos
s-au zămislit;

Bucură-te, că ai cumințit pe cei cărora mintea
li s-a jefuit.

Bucură-te, că pe stricătorul cugetelor l-ai pierdut;
Bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii L-ai născut.

Bucură-te, cămară a nuntirii celei mai presus de fire;
Bucură-te, a credincioșilor către Domnul alipire.

Bucură-te, între fecioare singură de prunc hrănitore;
Bucură-te, a sufletelor sfinților către Mire însoțitoare.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 11

Fot imnul ce tinde degrabă să laude
mulțimea îndurărilor Tale biruit va fi,
căci cântări întocmai la număr cu nisipul
de-Ți aducem, Împărate sfinte,
nu săvârșim nimic vrednic
de cele ce ai dat nouă,
celor ce-Ți strigăm Ție: Aliluia!

Icosul 11

Fiind lumina ca o făclie
ce strălucește celor dintru întuneric
o vedem pe Sfânta Fecioară,
că, nematerialnica lumină aprinzând,
pe toți la cunoștința cea dumnezeiască
îi călăuzește,
luminându-le mintea cu strălucirea
și cinstită fiind cu strigarea:

Bucură-te, rază a duhovnicescului Soare;
Bucură-te, a neapusei Lumini lucoare.

Bucură-te, fulger ce suflete străluminezi;
Bucură-te, că pe vrăjmași ca un tunet spăimântezi.

Bucură-te, că luminarea cea cu multă lumină ai răsărit;
Bucură-te, că râul cel cu multe ape ai izvorât.

Bucură-te, că al colimvitrei rod ne zugrăvești;
Bucură-te, că întinăciunea păcatului înălbești.

Bucură-te, baie ce conștiința curățești;
Bucură-te, cupă ce veselie-mpărtășești.

Bucură-te, al miresmei lui Hristos mirosul;
Bucură-te, al tainicei vieți ospățul.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 12

Domnul, Cel ce dezleagă toată vina omenească
datoriilor de demult, har voind să dăruiască,
prin El Însuși S-a apropiat
de cei ce de harul Lui s-au depărtat
și, rumpând zapisul, aude de la toți așa:
Aliluia!

Icosul 12

Viersuind a ta naștere, lăudămu-te toți
ca pe un locaș însuflețit,
de-Dumnezeu-Născătoare,
că Domnul, Cel ce cu mâna pe toate le ține,
locuind în al tău pântec,
a sfințit, a slăvit, pe toți a învățat să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, Sfântă decât Sfânta Sfintelor mai mare.

Bucură-te, chivot cu Duhul aurit;
Bucură-te, tezaur al vieții necheltuit.

Bucură-te, coroana cea de preț a împăraților
binecredincioși;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților evlavioși.

Bucură-te, al Bisericii turn neclintit;
Bucură-te, al țării zid nebiruit.

Bucură-te, prin care semnele biruinței se arată;
Bucură-te, prin care vrăjmașii se surpă.

Bucură-te, a trupului meu tămăduirea;
Bucură-te, a sufletului meu mântuirea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 13

Zic ție, o, Maică întru-tot-cântată,
care ai născut pe Cuvântul,
Cel mai sfânt decât toți sfinții: *(de 3 ori)**
Primind acum a noastră dăruire,
din tot necazul ne izbăvește
și din chinurile ce au să fie scoate-i
pe toți care împreună cu noi strigă:
Aliluia!

Și iarăși Icosul întâi: *Al îngerilor întâi-stătător..., apoi*
Condacul: *Apărătoare Doamnă...*

* Citețul răspunde de fiecare dată:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Icoana Imnului Acatist

